

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/65/2016
Identifikačné číslo spisu:	8711205412
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8711205412.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu A. O., bývajúceho v J., N. R. XXXX/XX, proti žalovanému Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov OSTRVA, so sídlom v Poprade, Ul. L. Svobodu 2608, IČO: 37 937 626, zastúpenému Podtatranskou advokátskou kanceláriou, s. r. o., so sídlom v Štôle 44, adresa pre doručovanie: Poprad, Nám. sv. Egídia 95, v mene ktorej koná ako konateľ advokát Mgr. Roman Váško, o neplatnosť zvolania zhromaždenia Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov OSTRVA, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C/81/2011, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 22. októbra 2015 sp. zn. 11Co/13/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 24. septembra 2014 č. k. 7C/81/2011-216, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o určenie neplatnosti zvolania zhromaždenia Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov OSTRVA na deň 27. apríl 2011. Zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie odôvodnil nesprávnym právnym záverom prvoinštančného súdu o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil odňatím jeho možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť nedostatočným odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“),

pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

6. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

8. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, v ktorom by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, resp. ktorým by potvrdil uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

9. Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala byť podľa neho daná nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu (jeho nepreskúmateľnosťou).

10. Na zasadnutí Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3. decembra 2015 bolo prijaté stanovisko, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Pri vyjdení z tohto stanoviska má dovolací súd za to, že obsah spisu v prejednávanej veci nedáva žiaden podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť vyššie citovanej právnej vety. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu je nad akékoľvek pochybnosti zrejmé, z akého dôvodu bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie, prečo považoval odvolací právny záver prvoinštančného súdu o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného za nesprávny, a z akých skutočností vychádzal pri formulovaní svojho právneho záveru, že žalovaný je pasívne legitimovaný v konaní o uplatnenom nároku. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že uznesenie odvolacieho súdu

je nepreskúmateľné. Pritom za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (o aký prípad tu ale nešlo). Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaoberá správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinštančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C. s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a ktorým bola vec vrátená prvoinštančnému súdu, nepochybne nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.